

1 af 4

Prædiken søndag d. 1. oktober 2017.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: 1. Mos 1, 26-31 & Matt 6,25-34

Høst og klima gudstjeneste

Hvis jeg siger sommeren 2017, hvad siger I så?

Det var en rigtigt kedelig sommer.

Hvad mon de siger om sensommeren i Caribien? På nogle af øerne omkring Cuba eller i Florida?

Når vi brokker os over sommeren, så får det et lidt andet skær af desperation hos de mennesker, som har fået de tropiske kategori 5 orkaner at mærke. Nogle af os kan stadig huske decemberstormen i 1999. Til sammenligning kunne den lige snige sig op på en kategori 1.

Når orkanerne bliver så kraftige hænger det sammen med at havet er usædvanligt varmt. Og så er det en åben diskussion, om de klimaforandringer vi ser, er menneskeskabte eller ej. Det er det bestemt delte meninger om. Jeg vil mene, at det er indiskutabelt at klimaforandringerne er der.

Amerikanernes nye præsident mener ikke, at menneskelig adfærd i denne sammenhæng betyder noget. Han har i virkeligheden mere travlt med at svine mennesker til på Twitter og true med at slette Nord-Korea.

Jo, her går det skam godt!

Samtidigt har vi i dag, en tekst fra Matthæusevangeliet foran os, hvor Jesus meget klart udfordrer os.

“Derfor siger jeg jer: Vær ikke bekymrede for jeres liv, hvordan I får noget at spise og drikke, eller for, hvordan I får tøj på kroppen. Er livet ikke mere end maden, og legemet mere end klæderne?”¹

Umiddelbart tænker jeg, at det kan Jesus da sagtens sige. Trump var ikke præsident, Nordkorea havde ikke atomvåben og der var ikke orkaner og klimaforandringer og Twitter var ikke opfundet.

Men Romerne var opfundet. Herodes var jødiske konge, Pilatus var statholder. Jødernes historie minder dem om Noa, der måtte bygge arken for at udslippe vandet. Så klimaforandringer kendte de også. Der var stadig ikke Twitter.

De siger ikke os så meget, men tro mig, der var rigeligt at bekymre sig om for det helt almindelige menneske på Jesu tid.

Ud over alle omgivelserne, var der den altid nærværende mulighed for at komme til at sulte. Det er der trods alt ikke nogen af os, som er i risiko for.

Ind i en situation, hvor mennesker har mere end rigeligt, at bekymre sig om, minder Jesus dem om, at Gud har lovet at sørge for dem. De basale behov har Gud styr på.

¹ Matt 6,25

Jesus siger: "Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift."²

Fungerer det så på den måde, at maden bare kommer dumpende ned fra oven, hvis altså jeg tror på Gud?

Det kunne være dejligt ikke! Men det fungerer sådan, at de evner vi har fået til at kunne arbejde, til at kunne dyrke jorden, til at få udbytte af vores slid, er givet os af Gud.

Alt hvad du har, alt hvad du kan, er en gave fra Gud og et udtryk for Guds omsorg for dig.

I dag fejrer vi høstgudstjeneste. Det med høst og at huske hvordan meget af det vi spiser, vokser på marken før det kommer på bordet, er meget langt væk fra vores dagligdag.

Men ikke desto mindre minder vi hinanden om, at det ikke er en selvfølge, at vi har mad på bordet, at vi lever i tryghed for, at der er en dag i morgen.

Vi mindes om, at Gud sørger også for os, og alt det, som er vores bekymring, og de fleste af os, har sikkert rigeligt, kan vi lægge over til ham.

Faktisk vil det være rigtigt godt for os, at lægge det, vi alligevel ikke kan bære fra os.

Det vil være godt for os at sende Gud en taknemmelig tanke, når vi sætter os ved bordet, når vi bruger vores evner, når vi ser på de mennesker, som betyder alverden for os.

² Matt 6,33

4 af 4

I en forvirrende tid, må budskabet være: "Gud er god, og det kan vi regne med!"

Amen

Salme: Du lagde i det mindste frø.